

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko J. G.,

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 16 kwietnia 2026 r.,

w przedmiocie skargi J.G. na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem
Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. I AGa 264/22,

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku na rzecz skarżącego J. G. kwotę 200 (dwieście)
złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

[KF]

UZASADNIENIE

Pismem z 30 grudnia 2025 r. (data stempla pocztowego), J. G., w imieniu własnym wniósł „skargę na przewlekłość wydania uzasadnienia do wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 września sygn. akt I AGa 264/22”, domagając się stwierdzenia „przewlekłości wydania uzasadnienia wniosek o uzasadnienie złożony dnia 7 października 2025”.

W uzasadnieniu podniesiono, że w dniu 29 września 2025 Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał wyrok w sprawie sygn. akt I AGa 264/22 . W dniu 7 października

wpłynął wniosek do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku o uzasadnienie wyroku który to złożyła strona pozwana . Z uwagi na to, że do dnia złożenia skargi Skarżący nie otrzymał przedmiotowego uzasadnienia wyroku, a od złożenia wniosku upłynęły już 3 miesiące.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej „w toku postępowania w sprawie”.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i nie jest dopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 154/23; z 26 listopada 2024 r., I NSP 402/24). Skarga, której przedmiotem są czynności podejmowane po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie, tj. sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu wyroku sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem, jest niedopuszczalna (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 września 2014 r., III SPP 205/14; z 15 grudnia 2015 r., III SPP 28/15; z 26 listopada 2024 r., I NSP 402/24). Bezsporne jest, że postępowanie w sprawie I AGa 264/22 zostało prawomocnie zakończone z dniem 29 września 2025 r., tj. z chwilą wydania przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyroku (k. 926 akt sprawy I AGa 264/22). Tym samym skarga na przewlekłość

postępowania w sprawie I AGa 264/22, jako wniesiona po uprawomocnieniu się wyroku sądu drugiej instancji, jest niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu.

Z tych też względów, skarga J. G. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. I AGa 264/22, z uwagi na jej niedopuszczalność podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych w pkt 2 sentencji – uiszczonej przez skarżącego J. G. opłaty od skargi w kwocie 200 zł – stanowi art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, zgodnie z którym uwzględniając lub odrzucając skargę, sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.

Grzegorz Żmij

[KF]

[a.ł]